



748c₁₀

Bergen 31. Januar 1919.

Mr. Konsul Joachim Grieg!
Kristiania.

Først vil jeg takke Dem for Deres
venlige, indgående Brev af 26. ds., daaet
ogsaa for Deres Imøtæksomhed ved trods Uover-
ensstemmelse i Anskuelse om, hvad der maatte være
rigtig angaaende Troldehaugens Anvendelse som Privat-
eiendom contra offentlig Eendom, dog vil jeg afslutte Deres
Ret til Fordel for Kommunen eller Staten, saafremt
en af disse skulde ville overtage denne. — Jeg har nu
(i Bibliothekar Kildals Fravær) talt med Medlem af For-
mandskabet, Høvlingspenter Greve, der gav mig meget
godt Haab om, at Kommunen vilde overtage Eendommen
men paa de af Dem opstillede Betingelser, hvoraf han
har faaet en Aftekrift forat kunne arbejde videre med
Sagen. Man var selv meget opsat paa, at Kommunen
maaette kjøbe Troldehaugen, og han fortalte mig, at Orde-
føreren var af samme Mening. Naar daatil kommer,
at jeg kjender Kildals stærke Interesse derfor, saa ved

jeg iallfald, at der er gode og vægtige
Mænd for det: Formandskabet, og
da mener jeg jo nok, at jeg kan ha
grundet Haab om, at Sagen vil gaa idaa.

Jeg synes, at jeg pligter at sige Dem dette, maattet
jeg jo nok skyndes, at det i Realiteten krydser Dem
Gutierrez.

Jeg tror ikke, at det vil føre til noget, om jeg
vilde søke at imøtegaa alle Deres Betænkeligheder;
men jeg vil dog satale mig om et Par Punkter i
Deres meget interessante Brev. — De spør bl. a.
om, hvorfor jeg ikke for lange Tider siden har tagt
Sagen op. Hertil vil jeg svare, at jeg ved Yvenindse
til Kina ifjor Vaar har søgt at foraae Galgen stærkt
som muligt. Det var første Gang, jeg for Alvor havde
hørt om, at Troldhøngen muligens vilde bli solgt.
Min Korrespondans med Kina sluttede dengang midt,
at hun intet vilde foreta med Galget, for hun kom
op til Bergen ifjor Sommer; thi „det er jo saameget lettere
og mere tidsbesparende at tale sammen end at skrive
i lange Brev“. — Hun kom imidlertid ikke hertil,
og jeg maatte gaa ut fra, at der da ikke vilde bli noget
Galg af, for jeg i hvert Fald fik vite noget derom.

Jeg forregnet mig imidlertid, thi jeg hørte intet
som Galgundehandling eller noget, som kunde
staa. Forbind du dermed, for Galget var et fait accompli,
Men da fik jeg ogsaa strax Kildal til at interpellere derom
i Formandskabet, hvilket igjen resulterede i, at Borger-
mester Olaf Olsen fik i Opdrag at underhandle med
Kina eller hendes nævrendes Repræsentant, Assessor
Pjinger Nergaard. — Da det saa vist sig, at Borger-
mesteren trods flere Paamindelser fra sin Tid. intet
foretog sig, maatte jeg endelig meget mot mit ønske
beslutte mig til selv at handle, og da storer jeg til Dem.
De vil hellere se, at jeg ikke godt har kunnet ta
Sagen op hverken for jeg gjorde det, eller paa en
mere aarvaaken Maate, thi som De ogsaa selv udtaler:
det tar sig ikke ud, at det er mig, Edward Griegs nær
Slægtning, der stiller mig i Spidsen. Jeg søger saavidt
mildt ligesoverfor Offentligheden at stille mig i Skyggen.
I denne forbindelse vil jeg ogsaa rette en Misforstaaelse,
som De synes at ha gjort Dem skyldig i — eller som jeg
ved min klodsede Skrivemaade selv har foranlediget.
Det har aldrig været min Hensigt offentlig at stille
mig i Spidsen for en Komite med det omstøvede
Mandat. Ogsaa her vilde jeg kun lagge mit Arbejde
til, hvor jeg fandt det omhellet eller nødvendigt for Sagen.
Nu maa De undskylde, at jeg har gjort og gjør Dem imot,
men jeg tror at gjøre det i den god Gyltjeneste.
Med venlig Hilsen Deres arbedige
Eduard Grieg